

Proclamare sentimentală

Blacks

În suflet aleargă arcușuri vibrante
să mângâie tainic o strună de dor,
să lege prin cântec internele cuante,
iar ritmul să-ți fie galant ursitor.

Pe scara urechii mi-așez anii vieții
și-i rog ca să cânte ce au învățat,
Dar corul răsună afon ca atleții
ce-și dau răsuflarea c-un ultim oftat.

Le cer să-și culeagă din viață splendoarea,
să simtă prin vene al dragostei ton,
cum notele calde înlătură boarea
ce-n apele vieții ne-a fost un devon.

În palme culeg crâmpoșe de doină
născute din apa izvorului tău
să-mi curăț trecutul de-a temerii moină
ce-n anii din urmă mi-a fost sămădău.

Iar azi, poți să-i vezi că-s plini de lumină,
că-n vene le curge noian de-amintiri.
Ramân ei actorii atinși de patină
cu roluri jucate și prinse-n trăiri.

Lumină de stele culeg de pe creste,
În ochi îi aștern candid portativ
și-o rog ca să-ți cânte a inimii veste
pe-un ritm fără seamă, c-un ton volitiv.

Se-aude în ceruri celestă chemare-
sunt note legate în cântec domol,
E-a inimii vrere și-a ei proclamare
că-ți pun din iubire, pe deget, atol.